Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Αδείας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018 Συμεὼν Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ, Εὐλογίου τοῦ Ξενοδόχου | ΕΤΟΣ ΝΗ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2209

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ: 70 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Ἐπέτειος χαρᾶς ἢ ὀδύνης;

Πρὸς τοὺς διοργανωτὲς τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου: «Ἀθηναγόρας καὶ Οἰκουμένη: 70 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχη Ἀθηναγόρα στὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο καὶ ἀπὸ τὴν ἵδρυση τοῦ Π.Σ.Ε.», Θεσσαλονίκη 19-20.4.2018.

Σεβασμιώτατοι, ἀξιότιμοι Κύριοι,

εἶναι γνωστὸ ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρότερα ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὸ πρόσωπο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔχουν παρέλθει περισσότερα ἀπὸ 45 χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατό του, ἀπασχολεῖ ἰδιαίτερα ἔντονα τὴν ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση εἶναι τὸ ἐρώτημα ἂν ὁ Ἀθηναγόρας ἦταν τέκτονας καὶ μάλιστα τοῦ ἀνώτατου 33ου βαθμοῦ καὶ κατὰ συνέπεια κατὰ πόσο ὑπηρέτησε τοὺς μασονικοὺς σχεδιασμούς.

ΣΥΝΑΞΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ καὶ ΜΟΝΑΧΩΝ

Καὶ ἐνῷ οἱ μασόνοι καὶ τὰ μασονικὰ καὶ θεοσοφικὰ ἔντυπα εἶναι ἀπολύτως κατηγορηματικοὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τοῦ θανάτου του (7.7.1972), ὅτι **Ο ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΗΤΑΝ ΜΑΣΩΝΟΣ 33ου ΒΑΘΜΟΥ,** ἐν τούτοις οἱ κατὰ τὰ ἄλλα λαλίστατοι συνεργάτες καὶ πνευματικοὶ ἐπίγονοι τοῦ κεκοιμημένου πατριάρχη τηροῦν ἐπ' αὐτοῦ ἀπόλυτη σιγή... Περιορίζονται μόνο σὲ ἀνοίκειους χαρακτηρισμοὺς ποὺ συχνὰ ἐξελίσσονται σὲ βίαιους λεκτικοὺς προπηλακισμοὺς σὲ ὅσους Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς τολμοῦν καὶ θέτουν τὸ ζήτημα αὐτό. Ἀντίθετα ποτὲ δὲν ἔχουν στραφεῖ ἐναντίον τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ τῶν ἐντύπων του.

Ὅπως γνωρίζετε ἡ τεκτονικὴ ἰδιότητα εἶναι ἐντελῶς ἀσυμβίβαστη μὲ αὐτὴ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ, πολλῷ μᾶλλον τοῦ Ὀρθοδόξου Κληρικοῦ καὶ ἰδιατέρως τοῦ Πατριάρχου. Ἐπίσης, εἶναι γνωστὸς ὁ ρόλος τῆς μασονίας καὶ τῆς θεοσοφίας στὴν προώθηση τοῦ συγκρητιστικοῦ - διαχριστιανικοῦ καὶ διαθρησκειακοῦ - Οἰκουμενισμοῦ.

Συνεπῶς, τὸ ζήτημα τῆς μασονικῆς ἢ μὴ ἰδιότητος τοῦ Ἀθηναγόρα ὡς Πρώτου τῇ τάξει τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ πρωτεργάτου τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως δὲν εἶναι οὔτε παρωνυχίδα οὔτε θέμα προσωπικῆς ἐπιλογῆς του, ἀλλὰ καίριο ζήτημα ποὺ ἅπτεται σοβαρῶν ἐκκλησιαστικῶν, διορθοδόξων ζητημάτων καὶ ἐπιλογῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Στ. Τσομπανίδης: «Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης δι' ὅλους καὶ εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας»! (Ὁμιλία 20ῆς Ἀπριλίου)

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΑΖΕΙ ΜΑΣΟΝΟΝ!

Οἱ ἐπαγγελματίαι τῆς θεολογίας διαστρέφουν ἀκόμη καὶ λόγους Ἁγίων, διὰ νὰ δικαιώσουν τὰς ἀπόψεις των καὶ νὰ δικαιολογήσουν τὴν θέσιν των.

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς τοῦ Τμ. Θεολογίας τῆς Θεσσαλονίκης κ. Στυλιανὸς Τσομπανίδης ὡμίλησεν εἰς τὸ Συνέδριον «Ἀθηναγόρας καὶ Οἰκουμένη» (19-20 Ἀπριλίου 2018) ἐγκωμιάζων βεβαίως τὸν μασόνον οἰκουμενιστὴν Πατριάρχην. Δὲν μᾶς ἐκπλήσσει ὅτι ὁ κ. Τσομπανίδης εἶναι θιασώτης τοῦ Σεβ. Περγάμου καὶ τὸ ἀντικείμενόν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς «Οἰκουμενικῆς Κίνησης», δηλ. προσπάθεια μυήσεως τῶν φοιτητῶν εἰς ἕνα παρωχημένον καὶ διαιρετικὸν ἐγχείρημα ἑνώσεως τῶν Χριστιανῶν, τὸ ὁποῖον, ἂν δὲν συνετηρεῖτο ἀπὸ τὰ πολιτικὰ-μασονοκρατούμενα συστήματα, θὰ εἶχε φαλιρίσει ὁριστικῶς.

Διατί τόσος ζῆλος; Ὁ οἰκουμενισμὸς ἔχει δόξα χρῆμα, δημοσίας σχέσεις, ταξίδια κ.ἄ. Πρὸ διμήνου ἀνεγνώσαμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Καθολικὴ» (φ. 218/16.02.2018) ὅτι εἰς τὸ πλαίσιον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

«ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΖΗΣΩ»

Μία νέα προσπάθεια, ἕνα νέο κίνημα δημιουργήθηκε ἀπό ἐκείνους πού σέβονται τό θαῦμα τῆς νέας Ζωῆς, ἀπό τή σύλληψή της, καί ἀγωνίζονται νά τήν προστατέψουν.

Σωματεῖα καί Φορεῖς συνεργάζονται μέ στόχο τήν ἐνημέρωση γιά τό λυπηρό φαινόμενο τῶν ἐκτρώσεων, στίς ὁποῖες γιά ποικίλους λόγους καταλήγουν ἀρκετές νέες, καί ὄχι μόνο, γυναῖκες.

Τό κίνημα «Ἀφῆστε με νά ζήσω!» σᾶς προσκαλεῖ νά τό γνωρίσετε ἀπό κοντά καί ἐρχόμενοι «ἀντιμέτωποι» μέ τή δημογραφική κατάρρευση στήν Ἑλλάδα, νά σώσουμε ὅλοι μαζί, ὅσους περισσότερους ἀθώους ἀνθρώπους ἀπό φριχτό θάνατο.

Ἂς δώσουμε χαρά, ἐλπίδα καί προοπτική στήν Οἰκογένεια καί στήν Πατρίδα μας!

Ἀκολουθῆστε τό: afistemenaziso.gr, καὶ σὲ facebook, twitter καὶ vimeo.com (afistemenaziso).

Στά πλαίσια αὐτοῦ τοῦ κινήματος **διοργανώνουμε Ἡμερίδα ὑπέρ τῆς ζωῆς καί ἐναντίον τῶν ἐκτρώσεων, μέ τίτλο: «Ἀφῆστε με νά ζήσω!», στίς 6 Μαΐου 2018, στό Πολεμικό Μουσεῖο Ἀθηνῶν** (ὁδ. Βασ. Σοφίας καί Ριζάρη 2, στάση Μετρό «Εὐαγγελισμός»).

Γιά περισσότερες πληροφορίες παραθέτουμε τό ἀναλυτικό Πρόγραμμα τῆς Ἐκδήλωσης.

Ἡ Συντονιστική Ἐπιτροπή τοῦ κινήματος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Σχέδιον παρακάμψεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὰ Θρησκευτικά

Τοῦ ***κ. Ἰωάννου Τάτση,*** *Θεολόγου*

Ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας Κώστας Γαβρόγλου ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ δημοσιοποιήθηκε ἡ ἀπόφαση 660/2018 τῆς Ὁλομέλειας τοῦ ΣτΕ γιὰ τὰ Θρησκευτικὰ δήλωσε ὅτι, καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτήν, τίποτε δὲν ἀλλάζει στὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν γιατί ἀκυρώνεται ἡ Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση (Υ.Α.) Φίλη καὶ ὄχι ἡ ἰσχύουσα σήμερα δική του Υ.Α. Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνει στὶς πάμπολλες συνεντεύξεις του. Νομικίστικο κόλπο ἡ ἐναλλαγὴ τῶν Υ.Α. ποὺ στὴν οὐσία ἐλάχιστα διαφέρουν μεταξύ τους, τὸ ὁποῖο υἱοθετήθηκε ὡς τακτικὴ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ἔγινε γνωστὸ ὅτι ἡ ἀπόφαση τοῦ ΣτΕ μᾶλλον θὰ δικαίωνε τοὺς προσφεύγοντες, ποὺ ζητοῦσαν ὀρθόδοξο χριστιανικὸ μάθημα Θρησκευτικῶν.

Τὸ κόλπο ἔχει ὅμως καὶ συνέχεια. Ἐπειδὴ ὡς γνωστὸν ἡ ἄρνηση συμμόρφωσης τοῦ Ὑπουργείου μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ ΣτΕ ὁδήγησε ἄμεσα σὲ προσφυγὲς στὴν Ἐπιτροπὴ Ἀναστολῶν ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴ Συμμόρφωσης τοῦ ΣτΕ καὶ ἐπειδὴ ἐπιπλέον ἐκκρεμοῦν αἰτήσεις ἀκύρωσης καὶ γιὰ τὶς Υ.Α. Γαβρόγλου, ἤδη ἑτοιμάζεται, ὅπως ὅλα δείχνουν, νέα Υ.Α., ὥστε νὰ παρακαμφθοῦν καὶ πάλι οἱ νέες ἀποφάσεις τῆς Δικαιοσύνης, ποὺ εἶναι ἀναμενόμενο ὅτι θὰ ἀκυρώνουν καὶ τὶς Υ.Α. Γαβρόγλου ποὺ σήμερα ἰσχύουν. Τὸ ἐγχείρημα ἔχει ἐπενδυθεῖ καὶ μὲ δῆθεν παιδαγωγικὰ ἐπιχειρήματα. Τὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν εἶναι δυναμικό, ὑπόκειται σὲ διαρκεῖς βελτιώσεις καὶ ἔτσι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

«Παιδοθεσία» ἀπὸ ὁμόφυλα ζευγάρια

Τοῦ ***κ. Δημητρίου Δημηνᾶ,*** *Δικηγόρου*

Μὲ σχέδιο Νόμου ποὺ κατατέθηκε στὴ Βουλὴ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης μὲ τὸν τίτλο «Μέτρα γιὰ τὴν Προώθηση τῶν Θεσμῶν τῆς Ἀναδοχῆς καὶ Υἱοθεσίας», ἀνοίγεται ὁ δρόμος γιὰ υἱοθεσία παιδιῶν ἀπὸ ὁμόφυλα ζευγάρια ποὺ ἔχουν συνάψη σύμφωνο συμβίωσης.

Τὸ σχέδιο Νόμου ποὺ προβλέπει εἰδικότερα τὴν δυνατότητα νὰ γίνονται **ἀνάδοχοι γονεῖς** καὶ ὁμόφυλα ζευγάρια, ἀποτελεῖ τὸν «δούρειο ἵππο» καὶ τὸ πρῶτο βῆμα τῆς καθιέρωσης τοῦ θεσμοῦ τῆς υἱοθεσίας ἀπὸ τέτοια «ζευγάρια», δικαίωμα ποὺ μέχρι σήμερα, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου τοῦ ἰσχύοντα Ἀστικοῦ Κώδικα ἔχουν μόνον ἑτερόφυλοι σύζυγοι ἀπὸ νόμιμο γάμο.

Ἡ προοδευτικὴ ἡγεσία τῆς Χώρας ,ὑποταγμένη προφανῶς στὶς ἐντολὲς τῶν ἑταίρων μας ,ἀφοῦ καθιέρωσε τὸ « σύμφωνο συμβίωσης» τῶν ὁμοφύλων, τούς δίνει τώρα τὸ δικαίωμα τῆς ἀναδοχῆς βρεφῶν καὶ παιδιῶν κατὰ τὴν τάξη τῶν φυσιολογικῶν γο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Οἱ οἰκουμενισταὶ εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀπωλείας

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Πολλοὶ ἀρχιερεῖς τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μὴ ἔχοντας ποίμνιο, βρίσκουν διέξοδο στὶς οἰκουμενιστικὲς ἐπαφὲς καὶ νομίζουν ὅτι προβάλλουν τὴν Ὀρθοδοξίαν στοὺς αἱρετικούς, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα ἱκανοποιοῦν τὶς φιλοδοξίες τους καὶ προσπαθοῦν νὰ καλύψουν τὸ ποιμαντικό τους κενό. Ποτὲ δὲν σκέφθηκαν στὰ σοβαρὰ τί κάνουν καὶ ποτὲ δὲν ἀνησύχησαν γιὰ τὶς μάταιες καὶ ἐπιζήμιες οἰκουμενιστικὲς τους δραστηριότητες. Ἀκολουθοῦν τὴ γραμμὴ τοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Τὰ πλοκάμια τοῦ Σιωνισμοῦ εἰς Εὐρώπην καὶ Ἑλλάδα

Γράφει ***ὁ κ. Διόδωρος Ράμμος,*** *Ἱστορικὸς- Ἀρχαιολόγος*

1ον

Πρόλογος

Ἔστω καὶ ἂν σπούδασα Ἱστορία καὶ Ἀρχαιολογία (στὸ ΕΚΠΑ), δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ ἀπαντήσεις σὲ πολλὰ ἐρωτήματα, σχετικὰ μὲ τὸ παρελθόν. Πολλὰ γεγονότα μοῦ φαίνονταν ἀκατανόητα, παράλογα. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἱστορία εἶναι γενικὰ παράλογη, ἔστω καὶ ἂν ὁ ὀρθολογισμὸς εἶναι δημιούργημα τῶν Εὐρωπαίων.

Γιατί οἱ Εὐρωπαῖοι, ἀπὸ τὸν 18ο αἰῶνα καὶ ἔπειτα, ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θρησκείας, τοῦ Θεοῦ;

Γιατί ἡ Ἑλλάδα, ποὺ πολέμησε καὶ στοὺς Δύο Παγκόσμιους Πολέμους στὸ πλευρὸ τῶν νικητῶν, μὲ τὴν λήξη τῶν πολέμων βγῆκε κατεστραμμένη, ἀντὶ γιὰ νικήτρια;

Γιατί σὲ ὅλα τὰ ψυχαγωγικὰ μέσα προβάλλεται ἡ ἀστρολογία (ὡροσκόπια, πρόβλεψη τοῦ μέλλοντος), ἐνῷ ἡ ἐπιστήμη ἔχει ἀποδείξει ὅτι τὰ ἄστρα δὲν ἐπηρεάζουν τὴν ζωή μας;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Διάλογος μετά Πρωτειομανοῦς

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καραλῆ,*** *Διδάκτορος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Γένοβας, Πανεπιστημίου Ρώμης Tor Vergata*

7ον.- α΄ συνέχεια

Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἐκκλησιολογίαν τοῦ Ζηζιούλα

ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ: "Ὁ Ἰωάννης Ζηζιούλιας χρησιμοποιεῖ τὴν ἐκκλησιολογία ὡς ἀφετηρία καὶ βασικὸ πλαίσιο τῆς ὀρθοδόξης Δογματικῆς... Ἡ ἐκκλησιολογία δὲν εἶναι ἕνα κεφάλαιο τῆς Δογματικῆς, ἀλλὰ ὁ τόπος καὶ ὁ τρόπος ποὺ καλλιεργεῖται ἡ πίστη καὶ τὸ δόγμα... Δίχως ἑρμηνεία τὰ δόγματα ἀπολιθώνονται καὶ γίνονται σύμβολα... Ἡ ἑρμηνευτικὴ ἀνάδειξη τῶν δογμάτων στὸν σύγχρονο ἄνθρωπο ἐπιβάλλεται νὰ κομίζει τὸ ἔντονα σωτηριολογικὸ καὶ ὑπαρξιακό τους μήνυμα».[1] Ἡ Ἐκκλησία ἑπομένως δὲν συνιστᾶ ἁπλῶς ἕνα θεσμό, "ἀλλὰ κυρίως ἕνα τρόπο ὑπάρξεως. Ἡ Ἐκκλησία βιώνει καὶ ἐκφράζει ἕνα κατ' ἐξοχὴ τρόπο σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεό, τὸν συνάνθρωπο καὶ τὸν κόσμο»[2]. Τὰ δόγματα βεβαιώνουν τελικῶς τὴ σημασία ποὺ ἔχει ἡ θεολογία, γιὰ τὸ εἶναι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου. «Ἡ δογματικὴ θεολογία σχετίζεται ἄμεσα μὲ τὴν φιλοσοφία ποὺ προβληματίζεται μὲ τὸ εἶναι καὶ τὸ μὴ εἶναι, δηλαδὴ σχετίζεται μὲ τὸ ὑπαρξιακὸ ὀντολογικὸ ἐρώτημα. Ὁ Μητροπολίτης Περγάμου εἰσηγεῖται ὄχι ἁπλῶς τὴν ἔκθεση τῶν δογμάτων..., ἀλλὰ καὶ τὴν ἑρμηνευτική τους προσέγγιση μὲ σύγχρονους φιλοσοφικοὺς ὅρους, ὅπως ἀκριβῶς ἔκαναν οἱ Πατέρες καὶ οἱ οἰκουμενικοὶ σύνοδοι. Ἔτσι ἀναζητεῖται καὶ προβάλλεται τὸ ὑπαρκτικό τους περιεχόμενο γιὰ τὸν ἄνθρωπο, τὸν κόσμο, τὴν ἱστορία». [3]

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ: Κατάλαβα καλά; ξεκινᾶ ἀπὸ τὴν μοντέρνα ἐκκλησιολογία, ὡς κοινωνία προσώπων, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ προσπαθεῖ νὰ ἑρμηνεύσει τὰ δόγματα καὶ νὰ ἀπαντήσει σὲ ὀντολογικὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν μοντέρνα φιλοσοφία;

ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ: Ἡ συμβολὴ τοῦ Μητροπολίτου Περγάμου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου στὸ οἰκουμενικὸ κίνημα, συνίσταται "στὴν ὀργανικὴ σύνδεση τῆς ἐκκλησιολογίας μὲ τὶς ἄλλες περιοχὲς τῆς δογματικῆς θεολογίας. Καθὼς στὴν δυτικὴ θεολογία ἡ ἐκκλησιολογία συνδέθηκε ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν Χριστολογία, διαμορφώνοντας ἕνα εἶδος χριστομονισμοῦ, στὴν νεώτερη ὀρθόδοξη θεολογία, κυρίως τῆς ρωσικῆς διασπορᾶς, ἀναπτύχθηκαν τάσεις ὑπερτονισμοῦ τῆς Πνευματολογίας. Στὰ κενὰ ποὺ ἀφήνουν οἱ δύο προσεγγίσεις ὁ Ἰωάννης Ζηζιούλιας συνέδεσε στὸ ἔργο του τὴν ἐκκλησιολογία μὲ τὸ περὶ Ἁγίας Τριάδος δόγμα καὶ ἐργάσθηκε γιὰ τὴν ὀρθὴ σύνδεση μεταξὺ Χριστολογίας καὶ Πνευματολογίας. Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ γιὰ ἄλλους τομεῖς, ὅπως ἡ ἀνθρωπολογία (ἐκκλησιαστικὴ ὑπόσταση), ἡ κοσμολογία (κτίση ὡς εὐχαριστία) ἡ ἐσχατολογία (Ἐκκλησία ὡς εἰκόνα τῶν ἐσχάτων) Κατ' αὐτὸν τὸ τρόπο ἡ ἐκκλησιολογία ὄχι μόνο ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὸν Σχολαστικισμό, ἀλλὰ σημασιοδοτεῖ τόσο τὴ θεολογία ὅσο καὶ τὰ ὑπαρξιακὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου». [4]

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ: Ἑπομένως ὁ Περγάμου μεθοδολογικὰ ξεκινᾶ ἀπὸ μία κατανόηση τῆς Ἐκκλησίας ποὺ καλλιεργήθηκε στὸ οἰκουμενιστικὸ κίνημα, προσπαθεῖ νὰ ἐπιλύσει ὁρισμένα προβλήματα ποὺ δημιουργήθηκαν στοὺς οἰκουμενιστὰς καὶ βάσει αὐτῆς τῆς ἰδέας τῆς Ἐκκλησίας εἰσέρχεται στὴν Τριαδολογία καὶ Χριστολογία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- **Ἀπάνθρωπος σκληρότης καί ἀξιοκατάκριτος χλιαρότης. Γράφει ὁ κ. Παναγιώτης Νικ. Γκουρβέλος. Σελ. 2**
- **Αἱ ρίζαι τῆς ὁμολογημένης ἀθεΐας. Γράφει ὁ κ. Ἡλίας Π. Καρυώτης, Θεολόγος. Σελ. 3**
- **Τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καί τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέου. Σελ. 5**
- **Οἱ βάρβαροι τῶν βαρβάρων στοχεύουν εἰς τὸ Καστελόριζον. Τοῦ κ. Γ. Κ. Τραμπούλη. Σελ. 8**

Ἡ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἐπισκόπου Ἄργους

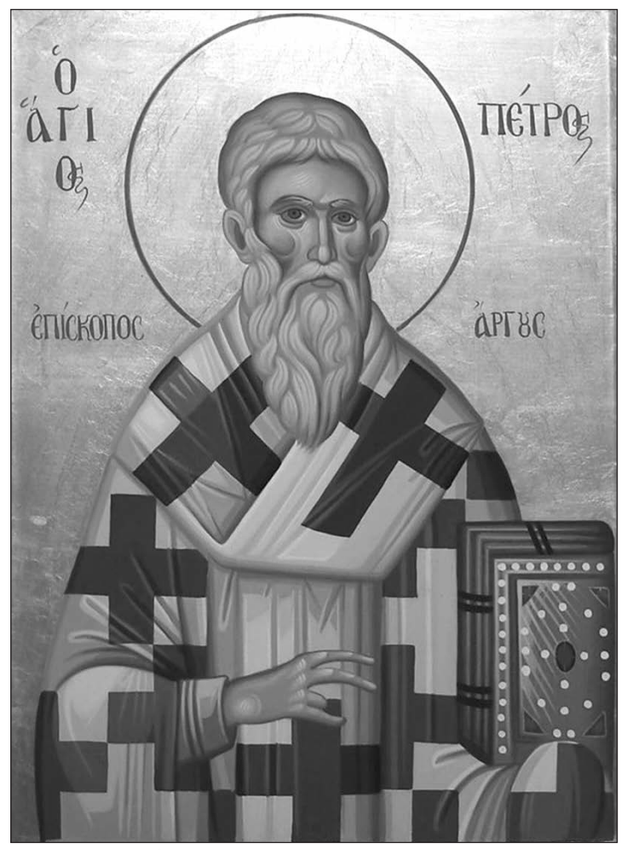

Τὴν 3ην Μαΐου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου Ἐπισκόπου Ἄργους. Ἀνωτέρω εἰκὼν διὰ χειρὸς Δημητρίου Μόρφη.

Ἡ Ὀρθοδοξία προσφέρει τὴν ἀληθινὴν Δημοκρατίαν

Γράφει ***ὁ π. Γεώργιος Δ. Μεταλληνός***

Ἡ εἰκόνα τοῦ πολιτικοῦ μας βίου εἶναι ἀπογοητευτική. Συνεχῶς διαπράττονται «ἐγκλήματα» πολιτικὰ στὸ ὄνομα τῆς «Δημοκρατίας». Ἀλλὰ μόνο ἡ Ὀρθόδοξη παράδοσή μας προσφέρει τὰ θεμέλια τῆς ἀληθινῆς «Δημοκρατίας.

Στὰ νεώτερα χρόνια ἡ δημοκρατία συνδέθηκε ἀπαρέγκλιτα μὲ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάσταση 1789, ἡ ὁποία γέννησε τὸν ἀστισμὸ (κεφαλαιοκρατία), ἀλλὰ κυοφόρησε καὶ τὸν «κομμουνισμό» (Γράκχος Babeuf,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

«Ὄνομα» καὶ «πρᾶγμα» ἢ αἱ ἔννοιαι «ὑπόστασις» καὶ «πρόσωπον»

Σύμφωνα μὲ τὴν **«Τυπικὴ Λογική»** οἱ ἔννοιες ἔχουν «πλάτος» καὶ «βάθος». Λέγοντας «πλάτος» ἀναφερόμαστε στὸ πλῆθος τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει ἡ ἔννοια, ἐνῶ μὲ τὸ «βάθος» ἐννοοῦμε τὰ διακριτικὰ γνωρίσματα τῆς ἔννοιας, ἐκεῖνα ποὺ τῆς προσδίδουν τὴν διακριτή ἔναντι τῶν ἄλλων ἐννοιῶν σημασία της. Ὅσο περισσότερα διακριτικὰ γνωρίσματα ἔχει μιά ἔννοια, ὅσο «βαθύτερη» εἶναι, τόσο στενότερο εἶναι τό «πλάτος» της καί περιλαμβάνει ἔτσι λιγότερα πράγματα. Ἀντιστρόφως, ὅσο λιγότερα διακριτικά γνωρίσματα ἔχει, ὅσο πιό «ἀβαθής» εἶναι, τόσο εὐρύτερο εἶναι τό «πλάτος» της καί περιλαμβάνει περισσότερα πράγματα. Στήν καθημερινότητά μας, ὅμως, δέν χρησιμοποιοῦμε τίς λέξεις μέ ἀκριβολογία καί ἐπίγνωση τοῦ βάθους καί τοῦ πλάτους τους μέ ἀποτέλεσμα νά δημιουργοῦνται συγχύσεις, λόγω τοῦ ὅτι μιά λέξη μπορεῖ νά ἔχει πολλές σημασίες ἀνάλογα μέ τό πλαίσιο χρήσης της, γιά παράδειγμα ἀνάλογα μέ τό ἐάν χρησιμοποιεῖται στό πλαίσιο τῆς Δογματικῆς ἤ στό πλαίσιο τῆς καθημερινότητάς μας.

Ὁπωσδήποτε, ὑπάρχει ἡ προειδοποίηση «ὑψηλότερά σου μή διανοοῦ», νομίζουμε, ὅμως, ὅτι δέν θά σφάλουμε ἐάν, συμμορφούμενοι πάντως μέ τήν ὑπόδειξη τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτη νά μή χρησιμοποιοῦμε ἀπό τίς ρηματικές ἐγκλίσεις τήν ὁριστική καί τήν προστακτική, προβοῦμε σέ μιά προσωρινή διατύπωση κάποιων ἐπισημάνσεων μέ τή ρητή προσδοκία νά ὑπάρξει συνέχεια στήν ἐπεξεργασία –ἀπό τούς ἁρμόδιους– ἑνός δογματικοῦ ζητήματος, τό ὁποῖο, ὅπως ἐπισημάνθηκε στό προηγούμενο τεῦχος στό σχετικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ἘΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Ἅγιος Κάλλιστος Ξανθόπουλος, ὁ «Καταφυγιώτης»

Τοῦ ***κ. Ἰωάννου Β. Κωστάκη***

2ον.-Τελευταῖον

Σύνοψις τῆς διδασκαλίας του

Κεντρικὸ σημεῖο τῆς διδασκαλίας του ἀποτελεῖ τὸ μέγιστο χάρισμα ποὺ ἔδωσε ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο, τὴ δυνατότητα νὰ ἑνωθεῖ μαζί του. Στὴν ἀρχὴ αὐτὴ ἡ θεία ἕνωση εἶναι ἑνοειδής, δηλαδὴ ἕνωση τοῦ νοῦ μὲ τὸν ἑαυτό του. Στὴ συνέχεια ἔρχεται ἡ ἑνοειδὴς ἕνωση μὲ τὸν Θεό. Αὐτὴ εἶναι «ὑπὲρ νοῦν, λόγον, καὶ αἴσθησιν». Ὁ νοῦς θεωρεῖ τὸν Θεό, ἡ δὲ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου μένει ἔκπληκτη. Ἡ καρδιὰ εἶναι ἡ συνισταμένη ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, καὶ ὁ τόπος ποὺ ἐνοικεῖ ὁ Θεός. Δηλαδὴ γίνεται ὁ τόπος τῆς ἀληθινῆς καρδιακῆς προσευχῆς. Στὴν καρδιακὴ προσευχὴ ὁ νοῦς βρίσκεται μέσα στὴ καρδιά. Εἶναι ἑνωμένος μαζί της. Τότε προσεύχεται ἀβίαστα, φυσιολογικά. Χωρὶς ἰδιαίτερη προσπάθεια ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Ὁ ἀγωνιζόμενος αἰσθάνεται τὴν ἐνέργεια τῆς θείας χάριτος στὴν καρδιά του. Ἔτσι ὁδηγεῖται σὲ διαρκῶς καὶ μεγαλύτερο πόθο τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς ὁ πόθος, τελικὰ γίνεται ἕνας ἀκόρεστος θεῖος ἔρωτας ποὺ τότε, κατὰ τὸν ἅγιο Κάλλιστο, βιώνεται ὡς «ἕνας μανικὸς ἐκστατικός, βακχικὸς ἔρωτας πρὸς τὸν Θεό».

Ἐπίλογος

Καταληκτικὸς λόγος στὴν ἀπόπειρα ἀναστήλωσης τῆς μεγάλης μορφῆς τοὺς ἁγίου Καλλίστου, μέσα ἀπ' τὰ ἐλάχιστα σπαράγματα τῆς ἱστορικῆς μνήμης, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπ' τὴν ἐπίκληση τῶν στίχων τοῦ ἱεροῦ συναξαριστῆ: «Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερνίσας, φίλος πρόσεισιν ἐκλεγμένος». Κι' ἀκόμα μὲ τὸ θάρρος ποὺ μᾶς δίδει ἡ ἐντοπιότητα τῆς κατὰ τὴν παράδοση ἐναπόθεσης τοῦ σκηνώματός του, μὲ τὴν συνακόλουθη ἐγγύτητα, ἐκ βαθέων ἀναφωνοῦμε: «Ταῖς τοῦ Σοῦ Ἁγίου Καλλίστου Β΄ πρεσβεῖες, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν».

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΑΣ ΔΙΔΑΧΑΣ ΤΟΥ

*. «Οἱ πατέρες ὀνομάζουν ὅπλο τὴν ψαλμῳδία, τεῖχος τὴν προσευχή, λουτρὸ τὰ ἄμωμα δάκρυα. Τὴν μακάρια ὑπομονὴ ὅμως τὴν χαρακτήρισαν μαρτύριο, χωρὶς τὸ ὁποῖο κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐμπαθεῖς δ